

langt fremrykkede Tid undlade at fremkomme med disse Bemærkninger ved denne Lejlighed.

Berntsen: Maa jeg takke det ærede Medlem for den store Hensynsfuldhed, han vilde vise mig.

Det har ikke været min Hensigt at tage Ordet mer end en Gang under denne Sags første Behandling, thi ærlig talt forekommer det mig, at Forhandlingen har været tilstrækkelig længe. Men der er jo et gammelt Ordsprog, der siger: Ingen kan holde Fred længere, end hans Nabo vil, og der er fra et Par ærede Medlemmers Side sket saa direkte Henvendelser til mig, at jeg anser det for min Pligt, før Forhandlingen slutter, at give et kort Tilsvær.

Jeg vender mig da først til det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen). Det forekommer mig, at det ærede Medlem har følt sig ubehagelig berørt af, at jeg har udtalt min Tilslutning til Ministeriets Politik i Almindelighed og min Samstemning med de politiske Udtalelser, der for faa Dage siden fremkom fra den højtærede Konseilspræsident. Jeg forstaaer ikke rigtig det ærede Medlem. Snarest skulde man dog tro, at Ministeriets virkelige Venner skulde være glade ved, at Ministeriets Politik fandt Tilslutning i saa vide Kredse som vel muligt. Jeg forstaaer ikke det ærede Medlem, medmindre han hører til de Medlemmer, der i disse Dage, hvor det særlig gælder at tilfredsstille Uroens Mænd, have ment, at han gjorde en god Gerning i den Retning ved at tage saa megen Afstand som muligt fra den Gruppe i Tinget, hvortil jeg hører. Hvis det ikke er Grunden, forstaaer jeg egentlig ikke, hvorfor det ærede Medlem har følt sig saa ilde berørt over mine Udtalelser i Tilslutning til Ministeriets Politik. Det ærede Medlem sagde nemlig, at min Tilslutning til Ministeriets Politik maatte bero paa et af to. Enten maatte jeg have i Sinde at bryde med min Fortid, eller ogsaa maatte jeg gaa ud fra, at Ministeriet førte en Politik, som Ministeriet ikke har ført og ikke vil føre. Jeg forsikrer det ærede Medlem, at ingen af Delene er Tilfældet. Jeg har ikke nogen Anledning til at bryde med min politiske Fortid, allermindst i den Forbindelse,

hvorom der her har været Tale, og jeg har ikke misforstaaet Konseilspræsidenten, thi hans Ord ere saa klare og saa tydelige, at enhver, der kan læse, og enhver, der kan høre, maa kunne forstaa, at det er dette Ministeriums alvorlige Villie at fortsætte en loyal Forhandling for at komme til Forstaaelse med Rigsdagens to Ting. Det er denne rolige, saglige Forhandlingspolitik, jeg har givet min Tilslutning, og det staaer ikke i Strid med min Fortid, tværtimod! Jeg ser kun en Vej, naar man ikke vil føre en Forfatningskamp, og det er den, at man saa vidt som muligt ved loyal Forhandling søger at komme til en Forstaaelse mellem Tingene for at tilvejebringe nyttige Reforme. Det var jo det, Venstre gennem en lang Række af Aar bebrejdede tidligere Højreministerier, at de stillede sig ensidigt paa det ene Tings Standpunkt uden at mægle mellem Tingene. Da vi nu have faaet et Ministerium, som virkelig har sat sig til Opgave at mægle mellem Rigsdagens to Ting for at opnaa Resultater, er det kun naturligt og forstaaeligt, at jeg har kunnet yde dette Ministerium min Tilslutning. Dette Ministerium vil jo ikke ind paa den Vej, som det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) forleden Dag gjorde sig til Talsmand for: en Kamppolitik mod Landstinget, en Politik, der gik ud paa, at dersom Venstre ikke helt ud kunde faa de Krav tilfredsstillede, som det stillede, maatte man hellere vente. Denne Politik deler jeg ikke. Jeg tror, det er en klog Politik at søge at tilvejebringe Fremskridt, selv om det er smaa Fremskridt, naar de kun vel at mærke gaa i den rigtige Retning. Kan man ikke tage Skridtet fuldt ud, er et lille Skridt bedre end Stilstand. Og saaledes har selvfølgelig Ministeriet ogsaa slaaet af paa adskillige af sine Fordringer, det kan ikke være andet. De Love, vi faa, kunne ikke være Folketingslove alene, det maa være Rigsdagslove, Love, som Rigsdagens to Ting enes med Regeringen om. Anden Vej er der ikke til at opnaa Love her til Lands.

Jeg takker det ærede Medlem for Nørresundby, fordi han erkendte, at jeg har citeret Konseilspræsidenten korrekt, mere kan jeg ikke forlange. Det ærede Medlem mente imidlertid, at jeg ikke til-